

[Steffensen.]

sonlige stillingtagen har hjemmel i grundloven og er noget, som vi tager i betragtning, og som vi vil respektere. Forøvrigt har man i amtsrådet og i de kommunalbestyrelser, der har taget stilling, sikkert ikke været klar over, at der måske var den anden mulighed, at tilskuddet blev forhøjet, så at skolen blev stillet lige med statsgymnasierne. Havde de været klar over det, er det ikke afgjort, at deres eventuelle stillingtagen, som jeg ikke kender, var blevet, som det ærede medlem hr. Sæderup fremstiller den her.

Når valget står mellem statsskole og selvejende institution eller privat skole, tror jeg ikke, der kan siges noget bestemt om, hvad der er bedst undervisningsmæssigt set, men jeg har den tro, efter meget skolearbejde forskellige steder, også som formand for en lokal skolekommission og som interesseret i skolesagen og oplysningens fremme, at selvejende institutioner og private skoler undervisningsmæssigt kan stå på højde med statsskoler. En selvejende institution, hvor en kreds af borgere og forskellige kommunale institutioner står samlet om deres skole, har også visse fordele. Det betyder sammenhold, det betyder i det hele taget en god og sund udvikling, og der har da heller ikke herfra lydt noget nedsettende om skolen i Tarm som selvejende institution og den måde, hvorpå den har været drevet hidtil.

Jeg kan altså ikke gå med til lovforslaget efter de oplysninger, der foreligger her om en mulig besparelse for staten på 57 500 kr. om året. Det er også penge, og vi skal spare, hvor vi kan, når det ikke går ud over andre værdier. Og sikkert nok vil det blive dyrere i fremtiden, når skolen bliver statsforetagende, end når den drives som selvejende institution.

Det er blevet hævdet — det står også i bilaget til betænkningen —, at en sådan ordning ville få konsekvenser, for så ville andre skoler, private institutioner, også komme og stille krav om forhøjelse af tilskuddet til eleverne. Men vil det ikke også få konsekvenser, at skolen bliver statsskole, når der er så stor forskel mellem private skoler og statsgymnasier, som tilfældet er? Jeg tror, det vil føre til, at de private skoler allesammen efterhånden vil komme med krav om at blive statsgymnasier. Derfor kan jeg ikke se, at der er mere fare ved at forhøje tilskuddet end ved at lade skolen overgå til statsgymnasium. Jeg tror, at en selvejende institution betyder en fordel i undervisningsmæssig henseende, og at

et privat foretagende fuldtud kan stå på højde med et statsgymnasium. Konklusionen er, at private og offentlige skoler bør stilles lige med hensyn til statstilskud.

Undervisningsministeren (Hvidberg): Når det lykkelige nu indtræder, forhåbentlig da, at Vestjydsk Gymnasium overgår til staten som en statskostskole, skyldes det efter min mening to omstændigheder, for det første den omstændighed, at egnens befolkning gennem årene har stået sammen om skolen med betydelige ofre, samt at der har fundet et samarbejde sted mellem kommunerne derovre, og dernæst for det andet, at skolens rektor og lærere har kunnet skabe en skole med anseelse. Skolen har haft en sådan position, at staten uden betænkelighed kan overtage den. Det er vel den egentlige grund, og derfor bør takken rettes til de mænd og kvinder, der har stået sammen om dette foretagende derovre.

At det er berettiget, er der efter min mening ingen som helst tvivl om. Det ærede medlem hr. Sæderup nævnte, at 79 af eleverne rejser større eller mindre strækninger. Det ærede medlem havde, hvad jeg takker ham for, samlet nogle oplysninger om disse forhold. Når man som jeg har besøgt gymnasiet adskillige gange og talt med eleverne om, hvor lange strækninger de tilbagelagde i bus, i tog og på cykel, bliver man imponeret over, hvad de sætter ind på at få den såkaldte højere uddannelse; og man bør være imødekommende overfor dem. Det vil også glæde mig meget, hvis børnene fra mindre velstillede hjem, som hidtil ikke har kunnet få en sådan uddannelse, nu vil kunne få det. Det er også noget af det, vi tilsigter. Det, vi tilsigter, er ikke blot en støtte til de hjem, der nu sender deres børn i skolen under vanskeligheder, men at også andre hjem kan sende deres børn til skolen. Det ærede medlem hr. Sæderup nævnte den diskussion om de økonomiske forhold, som er ført i folketinget, og talte om, at et blads beskyldning om, at socialdemokraterne i folketinget har villet skabe sikkerhed for, at der senere skulle kunne pålægges kommunerne større udgifter, var forkert. Jeg skal ikke komme nærmere ind på det, men vil blot sige, at den socialdemokratiske ordfører i det andet ting sagde dette: vi kan ikke fra socialdemokratiets side være med til at udstede en blank veksel. Jeg vil gerne sige, at der er ikke tale om at udstede nogen blank veksel i dette tilfælde. De udgifter, der bliver nødvendige i de kommende år, har jeg nævnt i min indledningstale, og de kan overses; det, der skal laves, er ikke mere, end hvad man